

Faggruppe for Strategi og Forretningsutvikling – innspill på «Høring på rapport om arealkonsepser for NTNU»

Prosess bak notat

Førstekast av dette notatet ble laget med basis i diskusjoner faggrupeleder har hatt med enkeltpersoner i faggruppa. Førstekastet, skrevet av faggrupeleder, ble deretter sendt ut til alle FVA i faggruppen 17. august 2018. Dette medførte enkelte nye innspill og endringer som ble tatt med inn i endelig notat.

Faggruppas innspill

Rapporten er grundig og velskrevet, og løfter fram spennende konsepter for framtidig campus. Tankene rundt de ulike knutepunkter er interessante, og særlig planen om et sentralt hovedknutepunkt som universitetets felles «hjerte» hvor det blant annet tenkes en form for signalbygg er spennende. Men hvor vellykket og samlende et slikt hovedknutepunkt vil være for hele universitetet, kommer igjen an på hvor samlet campus det egentlig blir etter ferdig utbygging. Også tankene omkring læringsarealer er interessante og i tråd med utviklingen, hvor særlig planene med å ha et mangfold av ulike og fleksible læringsarealer i størrelse og utforming, virker lovende. Dette er helt klart noe mange vitenskapelig ansatte og studenter savner i dag. Men en konkret tilbakemelding fra vår faggruppe når det gjelder læringsarealer er at NTNU bør implementere undervisningsrom som er spesialdesignet med tanke på diskusjonsbasert undervisning. Per i dag har NTNU få slike rom tilgjengelige, og faglærere som ønsker engasjerte diskusjoner rundt fagstoffet ender opp med tradisjonelle auditorier der man sitter på rekke og rad slik at studentene kun ser bakhodene til hverandre. I undervisningsrom for diskusjonsbasert derimot, så er det et poeng at studenter hele tiden kan se mange av sine medstudenters ansikter, og dermed fremme diskusjon og engasjement. Slike rom egner seg best for fag på masternivå der fagene har større faglig modenhet.

Ellers så er det i vår faggruppe liten tvil om at cellekontor er det foretrukne alternativ for arbeidsplasskonsept i overskuelig framtid. Rapporten lister da også opp en rekke gode argumenter for cellekontor hvor de viktigste er muligheten for å trekke seg tilbake for å gjøre konsentrasjonsarbeid, muligheten for oppbevaring av personlige bøker/eiendeler og mulighet for veiledningssamtaler – og her er det sentrale at man har en dør og rimelig lydisolerte vegger. Ellers så viser rapporten at en utbredt utbygging av åpent landskap har i hovedsak to åpenbare fordeler. Den første fordelen som belyses er at det gir mulighet for kontinuerlig dialog, samspill og feedback mellom medarbeiderne. Men samtidig viser rapporten til at det blant de NTNU-ansatte som i dag jobber i åpent landskap, klages på støy og forstyrrelser fra andre i landskapet. Altså er den optimale arbeidsdagen for disse vitenskapelige ansatte i dag å få jobbe i et *stille* åpent landskap – og dermed forsvinner hovedfordelen med åpent landskap, noe som tyder på at dette ikke er relevante og egnede arbeidsplasser for de fleste vitenskapelige ansatte. Den andre åpenbare fordelen er at åpent landskap gir lavere direkte kalkulerbare kostnader enn cellekontor når man sammenligner kvadratmeterbruk per ansatt.

Oppsummert mener faggruppen at man i høy grad må prioritere cellekontor på bekostning av åpent landskap i et framtidig NTNU-campus. Hvis et slikt valg medfører at det må gjøres tøffe prioriteringer på bruk av NTNUs areal, så bør areal for forskning og undervisning (arbeidsplasser og læringsareal) prioriteres på bekostning av randsonevirksomhet som kanskje kan finansieres på andre måter enn direkte over statsbudsjettet. I tillegg bør det i framtidig campus settes av noen læringsarealer spesialdesignet for diskusjonsbasert læring.